

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών μετροῦμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Χίλια κ' ἐνηκαόσα πέντε,
τὰ κουνούμε κ' ἐν κουνιένται.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἴσ' τὸ χέρι.

Εἰς γινώσκιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμποῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Δέκα κ' ἐνέα Φεβρουαρίου,
μηνὸς μεγάλου καὶ σωτηρίου.

Ὁκτακόσα κ' ὀγδόντα,
τρέχα, κτύπα καὶ βρόντα.

Τῆς ἐκλογῆς ἐπίσημος ἡμέρα
κ' ἄσπρο τοῦ Πεσματζόγλου πέρα
[πέρα.

Δοκτὸν μὲς στὴν ἀντάρα τῆς ἐκλογῆς πετῶ
καὶ γιὰ τὸν Πεσματζόγλου τὴν ψῆφον σας ζητῶ.
Θὰ ρίξω μὰ ρουκέτα, θὰ ρίξω κ' ἕνα σμπάρο...
ἄσπρο στὸν Πεσματζόγλου, χρυσὸ γιὰ τὸν κουμπάρο.

Καθόλου μὴν ἀκοῦτε τρελλοῦ παπᾶ Βαγγέλια,
μὴ γίνεσθε κομμάτων, μίση Τζακιδῶν κοπέλια,
κ' αὐτὸς ὁ Πατριάρχης κ' ὁ Πάπας ἂν τὸ πῇ...
δὲν ἴδα' ἔως τώρα μ' ἐκεῖνα προκοπή.

Ψηφίστε τῆς προόδου καὶ τῆς δουλειᾶς ἀνθρώπους,
ποὺ στέκουν τιμημένοι μὲ τοὺς δικούς των κόπους,
κ' ὅχι τοὺς κοιμισμένους, ὅπου τὸ Βουλευτήριο
τὸ κάνουν ὑπνωτήριο.

Ἄσπρο στὸν Πεσματζόγλου, ψῆφο στὸν Λαϊκό,
ποὺ μελετᾷ νὰ λύσῃ καὶ τὸ σταφιδικό,
καὶ τοὺς νωθροὺς φλογίζει μὲ τῆς δικαίης του σπίνθες...
ἄσπρο στοὺς προκομμένους κ' ὅχι στῆς κολοκύθαις.

Ἐλεσαν στὴ Ρωσσία κ' οἱ Δούκες οἱ Μεγάλοι,
εἶναι καιρὸς νομίζω ν' ἀλλάξετε κεφάλι,
καὶ καιροὶ καὶ χρόνοι θὰ φθάσουν καθὼς πάτε,
ποὺ μόνον τὸ ξερὸ σας στοὺς τοίχους θὰ κτυπᾷτε.

Ἄσπρο στὸν Πεσματζόγλου, βγάλτε τον βουλευτή,
ἄσπρο γι' αὐτὸν φωνάζω σὲ καθενὸς αὐτί,
καὶ κάθε τιμημένο κεντρίζω δουλευτή
νὰ πᾶν νὰ ψηφίσῃ μὲ κάλη σὰν κ' αὐτή.

Ἄσπρο γι' αὐτὸν, κοπέλια τοῦ κάθε Δεϊλάμα,
κ' ἂν βουλευτὴς δὲν ἔβγῃ θὰ χάσῃ βλέπεις προῶμα,
κ' ἂν βουλευτὴς δὲν ἔβγῃ θάναί κακὸ δικό σας,
μὴν κλαῖτε τὸν κουμπάρο, κλαῖτε τὸ ροιζικό σας.

Ἄσπρο στὸν Πεσματζόγλου, ψῆφο στὸ Λαϊκό,
ποὺ τρέχ' ἡ προκοπή του μὲ τὰ πτερά τῆς φήμης,
ἄσπρο στὸν Πεσματζόγλου, στὸν Γιάγκο σας λευκό,
ποὺ κάτωσπρος νὰ γίνη κ' ὁ σκοῦρος Ἱμπραήμης.

Μέγας ἀγὼν
τῶν ἐκλογῶν.

Φ.— Ἀνέτειλε τῶν ἐκλογῶν ἐπίσημος ἡμέρα
καὶ τῆς τρελλῆς Ἀποκορηᾶς Κυριακῆς Δευτέρας.

Δεῦτε λοιπὸν ἠπτερώσωμεν
παληοὺς ψοφογαϊδάρους,
καὶ πρὸς τὰς κάλπας σπεύσωμεν
σαρκάζοντες Βουλευτάρους.

Σαρκάσωμεν, ἐμπαίξωμεν,
κακὴ ψυχρὴ των φλάσκα,
καὶ πρὸς τὰς κάλπας τρέξωμεν
μὲ Καρναβάλον μάσκα.

Με σκόμματα και με βουισαῖς
κ' ἀρχαῖα μεγαλεῖα
μᾶς περιμένουν ἐκκλησιαῖς,
μᾶς καρτεροῦν σχολεῖα.

Πρὸς ἐναρέτους ἀπαντοῦν
μασκαρεμμένοι φαῦλοι,
καὶ τὰ τεμένη καταντοῦν
τοῦ Καρναβάλου σταῦλοι.

Καὶ τῶν γιγάντων ἡ φυλὴ
μὲ τρόπαια δαιμόνια
διπλᾶ τὴν σήμερον τελεῖ
δαιμονισμένον Κρόνια.

Π. — Μασκαράδες καὶ πολῖται,
ἔμπρὸς σ' ἴης κάλπαις νὰ βρεθῇτε.
Μᾶρς, ἔμπρὸς μὲ ταμπουράδες,
ἐκλογεῖς καὶ μασκαράδες.

Μασκαράδες κ' ἐκλογεῖς
μὲ τὰ ρόδα τῆς αὐγῆς
ὁ Καρνάβαλος πηδᾷ καὶ σφαιριδιὰ σ' τὸ χέρι
κάθε μασκαρά προσφέρει.

Σήμερα τῶν Κανιβάλων
φρεντασμός καὶ γκάρισμα,
ρητορείαις Καρναβάλων,
καροτσάδες χάρισμα.

Σήμερα πανηγυρίζω,
σήμερα κρασί, παρᾶς,
σήμερα κ' ἐγὼ γκαρίζω
ψηφοφόρος μασκαράς.

Σήμερ' αὐτοῦ κυριάρχουν τὸν ἀγῶνα τὸν κλεινόν,
κατὰ πάντα τιμημένον,
καὶ συχώρια ζωντανῶν,
καὶ συχώρια πεθαμμένων.

Σήμερον ἡ βασιλεία κάθε μασκαρά μπεκρῆ,
σήμερον ἀνοίγουν τάφοι κ' ἀναστήνουν νεκροί,
καὶ ψηφίζει φανερά
κάθε σκελετωδὲς πτώμα,
καὶ γυρίζει μιὰ χαρὰ
μέσ' στοῦ τάφου του τὸ χῶμα.

Σήμερον ζωή, πολῖται,
καὶ σὲ τάφους σκελετῶν,
καὶ πανηγυρὶς τελεῖται
βρονκολάκων δημοτῶν.

Σήμερον λαὸς νικᾷ,
σήμερον τρανοὶ σαστίζουν,
κ' ἐκλογῆς βεγγαλικά
τὸν Καρνάβαλο φωτίζουν.

Φ. — Σήμερα περνοῦν ἔμπρὸς μας Μακεδόνων φορεσιᾶς,
σήμερα πηδοῦν γκαμήλαις,

καὶ μυρίζουν ἐκκλησιαῖς
καὶ σχολεῖα μὲ κρασίλαις.

Σήμερα λαὸς περνᾷ
μασκαράς μὲ φαγοπότι,
καὶ προγράμματα τρανὰ
τοῦ διαβάσουν Πιερότοι.

Σήμερα κ' ἔμπρὸς καὶ πίσω
πανοράματα ποικίλα...
μὲ τραβοῦν γὰ νὰ ψηφίσω
κ' ἐγὼ βλέπω τὴν γκαμήλα.

Η. — Σήμερα ξεκαρδίζομαι σ' τὰ γέλια,
ξεχάνονται καὶ πόνοι καὶ καῦμοι,
κυττάζω τῆς γκαμήλας τὰ κουρέλια,
κυττάζω καὶ τῆς κάλπαις σ' τὴν γραμμή.

Σήμερα, Φασουλῆ, δὲν βλέπω νέφη
κ' ἀνέφελος ρουφῶ τὸ γουργολίδιον,
μὲ τριγυρνοῦν παληάτσου μὲ τὸ ντέφι
καὶ σφαιριδιοῦται μὲ σφαιριδίον.

Μὲ τῆς φωναῖς δὲν μ' ἄφησαν αὐτοί...
ρίξε μας μιὰ πεντάρα, λὲν ἐκεῖνοι,
ρίξε μιὰν ἄσπρη ψήφο, λὲν αὐτοί...
τέτοιο κακὸ δὲν ἔχει ξαναγίνει.

Κ' ἐγὼ, φίλε πατριώτη,
τὸν παληάτσο προσκαλῶ,
καὶ τοῦ σφαιριδιοῦται
τὸ χατήρι δὲν χαλῶ.

Τι πρωτοφανὲς ἀντάρα
μασκαροπολιτικὴ...
νὰ σ' ἐκείνον ἡ πεντάρα,
νὰ σὲ τοῦτον τὸ κουκί.

Φ. — Σήμερα, Περικλέτο, θὰ μεθύσω,
σήμερα θ' ἀπολέσω καὶ θὰ θύσω.
Σήμερα, Περικλῆ, θὰ ξεμονιάσω,
σήμερα τὰ κουμπουρία μου θ' ἀδειάσω.

Σήμερ' ἀπὸ τὸ κάρο, φίλη κἀρα,
λαὸν Ἀποκρηῆς θὰ προσφωνήσω,
κ' ὁποψηφίων νέων θ' ἀνυμνήσω
προγράμματα, ποῦ κάνουν γὰ τὰ κάρο.

Σήμερον ἐρυνθρὸς σὰν παπαροῦνα
ἐδάφια θεσμῶν κατεδαφίζω,
βάζω σ' τὰ μούτσουνα μου μιὰ μούτσουνα
κ' ἀντιμουτσούνους μέλλοντας ψηφίζω.

Τῆς ἐκλογῆς ἡμέρα ξεμερόνει,
ψηφίσε τὴν ἐλῆα καὶ τὸ κορδόνι,
ψηφίσε κάθε σύμβολον, κουτέ,
καὶ τρέχα νὰ χορῆψης σ' τὸ Γκατέ.

Τῆς ἐκλογῆς ἑπίσημος ἡμέρα
κ' ἄσπρο τοῦ Πεσματζόγλου πέρα πέρα.

Σήμερον ὁ Καρνάβαλος μὲ κάλπαις σοβαρεύεται
κ' ἡ σοβαρότης ἡ πολλὴ τῆς κάλπης μασκαρεύεται.
Σήμερον ὁ Καρνάβαλος καὶ τὸν νωθρὸν ἐμὲ
θὰ βάλῃ σὲ τρεχάματα,
καὶ τρέχουν ὑποψήφιοι σὲ μπάλους κοστουμὲ
ντυμένοι μὲ προγράμματα.

Π. — Σμίγουν τὰ σοβαρά μὲ τὰ γελοῖα...
ψηφίζω σ' ἐκκλησιαῖς καὶ σχολεῖα.
Ἐγὼ ψηφίζω μέσα μὲ σπουδῇ
κ' ἀπὲς ὁ γκαμηλιάρης τραγουδεῖ.

Ἐγὼ ψηφίζω μέσα κορδονάκι
κ' ἀπὲς μὲ καλεῖ τὸ γαϊτανάκι.
Ἐγὼ ψηφίζω μέσα τὸν Κολχάτσο
κ' ἀπὲς ὁ κόσμος τρέχει σ' τὸν παληάτσο.

Ἐγὼ ψηφίζω μέσα Λυγινὸ
κ' ἀπὲς τρέχουν τόσα ντομινό.
Ἐγὼ ψηφίζω μέσα τὸν Κυριάκο
καὶ μέλλοντας πατέρας σοβαροῦς,
ὁ δὲ Θεοδοσίον μὲ τὸ φράκο
ἀπὲς προσφωνεῖ τοὺς μαλλιαροῦς.

Φ. — Ψηφίζω τὸν Κορδόναρο, ψηφίζω τὴν παρέα...
κατηγοροῦν τὴν γάτα μας καὶ μᾶς τὴν λένε γραῖα.
Ψηφίζω τὸν Κορδόναρο, ψηφίζω τὰ σανίδια,
κ' ἀνάθεμα τὴν μάνα σου, ποῦ νὰ τὴν φᾶν τὰ φίδια.

Ψηφίζω τὸν Λαγούμαρο τὸν μισοντεληγγάνη...
τῆς γαλανῆς τὸ φόρεμα, τῆς Ρούσσας τὸ φουστάνι.
Ψηφίζω τὸν Κορδόναρο καὶ καθεμιὰ φατρία...
τῆς λεμονῆς, μωρὲ παιδιὰ, ζητῶ λεμόνια τρία.

Ψηφίζω μέσα σ' τὸ σωρὸ
μικροῦς μεγάλαις μούραις,
κ' αὐτὸς ποῦ σέβει τὸ χορὸ
τοῦ πρόπονα μουντζούραις.

Π. — Ψήφισε τὸν Δεβίδαρο, ποῦ λένε τόσο φίλοι...
κυρά μου, τὸν ἀνδρούλη σου βάλτον μὲς σ' τὸ ζεμπέλι.
Τὸν Καλλησπέρη ψηφίσε μὲ τὸ ψηλὸ καπέλο...
κυρά μου, τὸ φαγιόλι σου βάλτο μὲς σ' τὸ μαστέλο.

Ψηφίζω μέσα σ' τὸ σωρὸ
καλοντυμένους καὶ γυμνοὺς,
κ' ἂν πᾶς Μαρῶ μου, γὰ νερό
κ' ἐγὼ σ' τὴν βούσι καρτεροῦ
νὰ σοῦ τσαλίσω τὸ σταμνί.

Δάβε μία σανιδά
κ' ἄσπρο σ' ὅλους, Φασουλῆ μου...
δέντρον εἶ — μωρὲ παιδιὰ —
δέντρον εἶχα σ' τὴν αὐλή μου.

Φ. — Ὑποψήφιοι χαϊδεύουν καὶ φιλοῦν τὰ γένημα μου,
μαραχάτα ρέπη μου.
Ὑποψήφιοι χαϊδεύουν καὶ φιλοῦν τὸ μούσι μου,
κ' ἄσπρο σ' ὅλους, τσοῦση μου.

Ποῖος εἶδε πράσινο δέντρο
καὶ κάθε μας σχολεῖο μαρτοῖ,
καὶ μέσα σὲ Βασίλειο μασκαροδοξασμένο
ποῖος εἶδε τὸν Καρνάβαλο μὲ κάλπαις φωτωμένο.

Ποῖος εἶδε μούτρα μασκαρᾶ
νὰ παραιοβαρεύνονται ;
ποῖος εἶδε μούτρα σοβαρὰ
νὰ καταμασκαρεύονται ;

Δεῦτε λοιπόν, ἀγαπητοί, φιλήσωμεν ἀλλήλους,
δεῦτε λοιπόν ψηφίσωμεν γνωρίμους μας καὶ φίλους.

Καὶ τοῦτος εἶναι φίλος
τῆς θεᾶς μας τῆς Κοντύως,
κι' ἐκεῖνος εἶναι γνωρίμος
κι' εἰς ἡλικίαν ὄριμος.

Κι' ἐκεῖνον πρῶτον βγάλτε τον, ἀλλὰ κι' αὐτὸν ψηφίστε τον,
κι' ἂν ἔπειτα, μωρὲ παιδιὰ, δὲν σᾶς ἀρέσει φτύστε τον.
Στὰ τόσα παρακάλλα των μὴ στρέψετε τὰ ρῶτα σας
κι' ἀφήσειέ τους νὰ φιλοῦν τὰ μεθυσμένα χνῶτα σας.

Τῶν ὑποψηφίων σάλια
πιτσιλοῦν τὴ μούρη μου,
μ' ἐρωτοῦν τρανὰ κεφάλια
καὶ γὰρ τὸ γαῖδοῦρι μου.

Τρώει πάντα τὸν σανά του κι' ὅλους σᾶς ἀσπάζεται,
μὰ μὲ λόγια δὲν χορταίνει καὶ δὲν συναρπάζεται.

Π. — Τώρα τῆς Ἀποκορηᾶς,
ποῦ χορεύουν κι' ἡ γορηᾶς,
ῥέφαν κάλπαις καὶ μπαλίτσαις,
γεῖά χαρά σας κοπελίτσαις.

Καὶ τὴν Καθαρὴ Δευτέρα
κάθε ψηφοφόρου χέρα,
ποῦ χει σανιδοφαγοῦρα,
ἐκαθάρισε τὴν λέρα
τῶν καλπῶν καὶ τὴν μουντζοῦρα.

Φ. — Ἐκλογαὶ τοῦ Βασιλείου...
Περικλέτο μου, θ' ἀφρίσω...
καὶ τὸν Παλπαβασιλείου
τὸν γκατρὸ θὰ τὸν ψηφίσω.

Π. — Καὶ σὶὸν Πειραιᾶ μὸν λένε νὰ ψηφίσω τὸν Πουρῆ,
ποῦ συχνάκις μὲ παράδες τοὺς πτωχοὺς παρηγορεῖ,
καὶ φωνάζουν Πειραιῶται
καὶ ποικίλοι πατριῶται :
Τοῦ Πουρῆ τοῦ Δημοσιθένη
δὸς του βουλευτῆς νὰ γένη.

Καὶ τὸν Βραχνό, βρὲ Φασουλῆ,
μὸν τὸν ἐσύστησαν πολλοί.
Καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ψήφισε καὶ τοῦτον, μαλαγᾶνα,
κι' ἂν ὀνομάζεται Βραχνὸς ἔχει φωνὴν καμπάνα.

Τοῖς ἄξιος ὁ Κριτσελῆς,
μὰ κι' ὁ Στυλίσσης προσφιλῆς,
κι' οἱ δὲ μας οἱ Μονισόπουλοι, κι' ὁ Πέτρος κι' ὁ Θανάσης...
φίλος κι' ὁ Σπηλιωτόπουλος... δὸς του καὶ δὲν θὰ χάσης.

Φ. — Νᾶμουν πουλὶ νὰ πέταγα νὰ πῆγαῖνα στὴ Σύρα,
νὰ ψήφιζα τὸν Μάτεση, παιδί μὲ χαρακτῆρα,
καὶ νᾶλεγά τοὺς Συριανοὺς : ἀφήστε τὰ τεφτέρια,
κι' ἀσπρίσετε τὸν Μάτεση καὶ μὲ τὰ δρό σας χέρια,
καὶ νᾶλεγά στῆς Συριαναῖς μὲ τὸ πολὺ καμάρι :
σηκώστε σὰν κι' ἄλλοτε ψηλὰ τὸν Καλαμάρη.

Ὅμως ποσῶς δὲν λησμονῶ
τὸν Γούναρη τὸν Πατρινό,
καὶ σκούζω πρὸς τοὺς Πατρινούς,
ποῦ πάντα τοὺς διέπει νοῦς :

Ἄν ὄντως ἔχετε μαρλὸ
ψηφίστε τον παρακαλῶ,
κι' ἄνδρες καθὼς τὸν Γούναρη τιμοῦν τὰ Βουλευτήρια,
κι' ἐκ τῶν προτέρων δέξασθε θεομὰ συγχαρητήρια.

Π. — Ἐορτῆς διπλῆς ἡμέρα... πᾶμε ν' ἀποκορέσωμε,
πᾶμε νὰ μασκαρευθοῦμε καὶ νὰ μασκαρέψωμε,
κι' ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους λόγους νὰ γυρέψωμε
καὶ τῶν λόγων τὸν ἄερα νὰ τὸν μαγειρέψωμε.

ὦ Καρνάβαλε μεγάλε,
μέσ' ἀπὸ τῆς κάλπαις βγάλε
παπαγάλους ἕναν κι' ἕνα
γὰρ τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας...
σὺ γὰρ μᾶς κι' ἐμεῖς γὰρ σένα
νῦν, ζεὶ καὶ στοὺς αἰῶνας.

Φ. — Καὶ νῦν τοῦ Καρνάβαλου μας μεγάλ' ἡ βασιλεῖα,
καὶ πάλιν καλῶς ὥρισες σὶὸ κράτος τὸ φερέοικο...
βεβαίως μασκαρότιπο μὲ δόξης μεγαλεῖα
στὸν κόσμον δὲν θὰ γνῶρισες σὰν τοῦτο τὸ Ρωμαῖκο.

Στὸν Φλογαῖτη,
τρανὸ πολίτη.

Κλαίω κάλτην σωφροσύνης, ἐπιστήμης, ἀρετῆς,
ποῦ τὴν εἶχε γὰρ τιμὴ μας λατρευτὸς πολιτευτῆς.
Καὶ πολλοὶ μαζί μας κλαῖνε τέτοιας κάλπης τὴν δοράνη,
καὶ τὴν στεφανόγουν τότ' ἄρ' ἔχει δακρύβρεχτα στεφάνη.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Υποδηματοποιεῖον Γεωργίου τοῦ Στρατῆ,
ποῦ τῆς τέχνης του τὸ κάλλος μακροχρόνιον κρατεῖ,
βραβεύθην εἰς τὰς ἐκδόσεις μὲ βραβεῖα περισσὰ
καὶ μεγάλα καὶ χρυσᾶ.

Κι' εὔχεται καθεὶς πελάτης νᾶχη τέσσαρα ποδάρια
μόνα γὰρ νὰ παραγγέλῃ σὶὸν Στρατῆ διπλὰ ζευγάρια.
Τὴν περὶ φημα παπούτσια, στρεῖά τε καὶ λεπτά...
ἴτε... δρόμος τοῦ Σταδίου κι' αὐτῶν τριανταεπτὰ.